

પૃ. ૩
૫૨

જાણકોટકા

જનાપનાર
વસન્ત નાથક

1600098

'ઉખાણું કે કોયડા'માં આવતાં
 ગીસ અવનવાં ઉખાણાની એવી
 રચના કરવામાં આવી છે કે
 જાળકો હળવાં સાહિત્ય તરીકે એ
 વાંચનારે ને ગાશે ને સાથે સાથે
 નિર્દોષ બોલિત રમત પણ રમશે.
 છાર ચાર ઉખાણું પછી તેનાં
 ચિત્રો દ્વારા જવાબો આપવામાં
 આવ્યા છે. એટલે જાળક ગુચવાય
 ત્યાં ચિત્રો એની મદદમાં રહેશે.
 ધરુપરિચયનો શિક્ષણીય હેતુ
 સાધવામાં પણ આ ઉખાણું
 કે કોયડાની રચના અવશ્ય
 સહાયક નીવડશે. એવો મારો
 અનુભવ ને અવલોકન ઉપરથી
 અધાયેનો નમ્ર મત છે.

વસન્ત નાયક

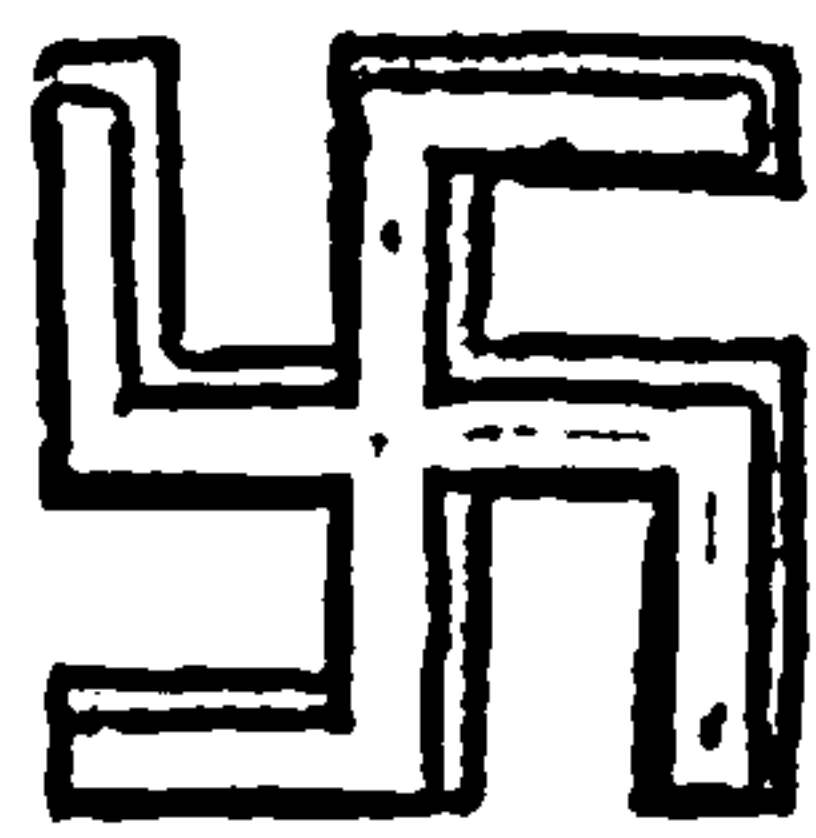

૨૥૨૬૧૨ - બાલમંદિર
૬-૨-૭૩
ઘરશાળા બાલપુસ્તકમાળા : : : મળુકો છૂકો

ઉખાણાં કે કોયડા

૨૨૭

: બનાવનાર :
વસન્ત નાયક

૦ નવ આના ૦

: પ્રકાશક :
ઘરશાળા પ્રકાશન મંદિર
ભાવનગર

વસન્ત નાયક
૮ આનંદનગર
અમદાવાદ ૭

ઁ ;
ખેસલું વર્ષ : ૨૦૦૫

પ્રથમ આવૃત્તિ : ૨-૧૧-૪૮ : પ્રત ૧૬૦૦

[સર્વ હકક લેખકને સ્વાધીન]

: મુદ્રક :
હરભાઈ ત્રિવેદી
ધરશાળા મુદ્રણાલય
ભાવનગર

કુંકાવારી પ્રમાણિ

૬૭

ઉખાણાં કે કાચડા

૧ અક્ષરો	૧૬ પતંગિયું
૨ આગગાડી	૧૭ પર્વત
૩ આગખેટ	૧૮ પાણીનો નળ
૪ આંખ	૧૯ પોપટ
૫ કાંગડો	૨૦ મચ્છર
૬ કીડી	૨૧ મધમાખી
૭ ખુરસી	૨૨ માખી
૮ ઘડિયાળ	૨૩ માંકડ
૯ ચાંદો	૨૪ મોટર
૧૦ ચોપડી	૨૫ રેડિયો
૧૧ ઢીંગલી	૨૬ વરસાદ
૧૨ દરિયો	૨૭ વાદળાં
૧૩ દાકતર	૨૮ વિમાન
૧૪ નદી	૨૯ સૂરજ
૧૫ પતંગ	૩૦ હવા

નામ:

ગામ:

કેઈને વહાલી પીપુડી

કેઈને વહાલું વાળું

સુજને વહાલી ચોપડી

હાંસે હાંસે વાંચું

ગૂં ગૂં કરીને ગુંજતું,
 પહોળી કરોને પાંખ યે;
 ઊડતું છતાં ભમરે નથી,
 નથી પંખીની પણ જાત યે.

પૂછડી શરીરે શોભતી,
 નથી જાનવર જંતુ કંઈ;
 આભે ભમે નથી કનકવો,
 તો શું ઊડે વાદળમહી?

પેટમાં અંગારા ભરી,
ધીકતી ને ધખતી;
જાય દોડી દોડી કાઠી,
હાંકતી ને હાંકતી.

નદી નાળાં નહે નહિ,
હું ગં રો ને ફાડતી;
કાણુ હશે ધસી જતી,
ચીસેચીસ પારતી ?

હાથણી શી ઊપડતી,
 ધાસચારો ખાધા વિના;
 થાંકી જાય ચાલે નહિ,
 તેલ અને પાણી વિના.

આંખો ખોલે અંધારામાં,
 ચાલે ત્યારે ધૂરકે;
 ચાર પગે દોડી જતી,
 કહો એ તે શું હશે ?

ઉખાણાં કે કોયડા

પીઠ પર લદાતો માલ પણ,
ઊંટડી નથી કે ખર નથી;
કરતાં મુસાફરી માણસો,
ગાડી નથી, ઘોડો નથી.

દિનરાત પાણીમાં રહે,
નથી કાચખો કે માછલું;
નથી મગર, હોડી, દેડકું,
તો શું હશે? કહો આટલું.

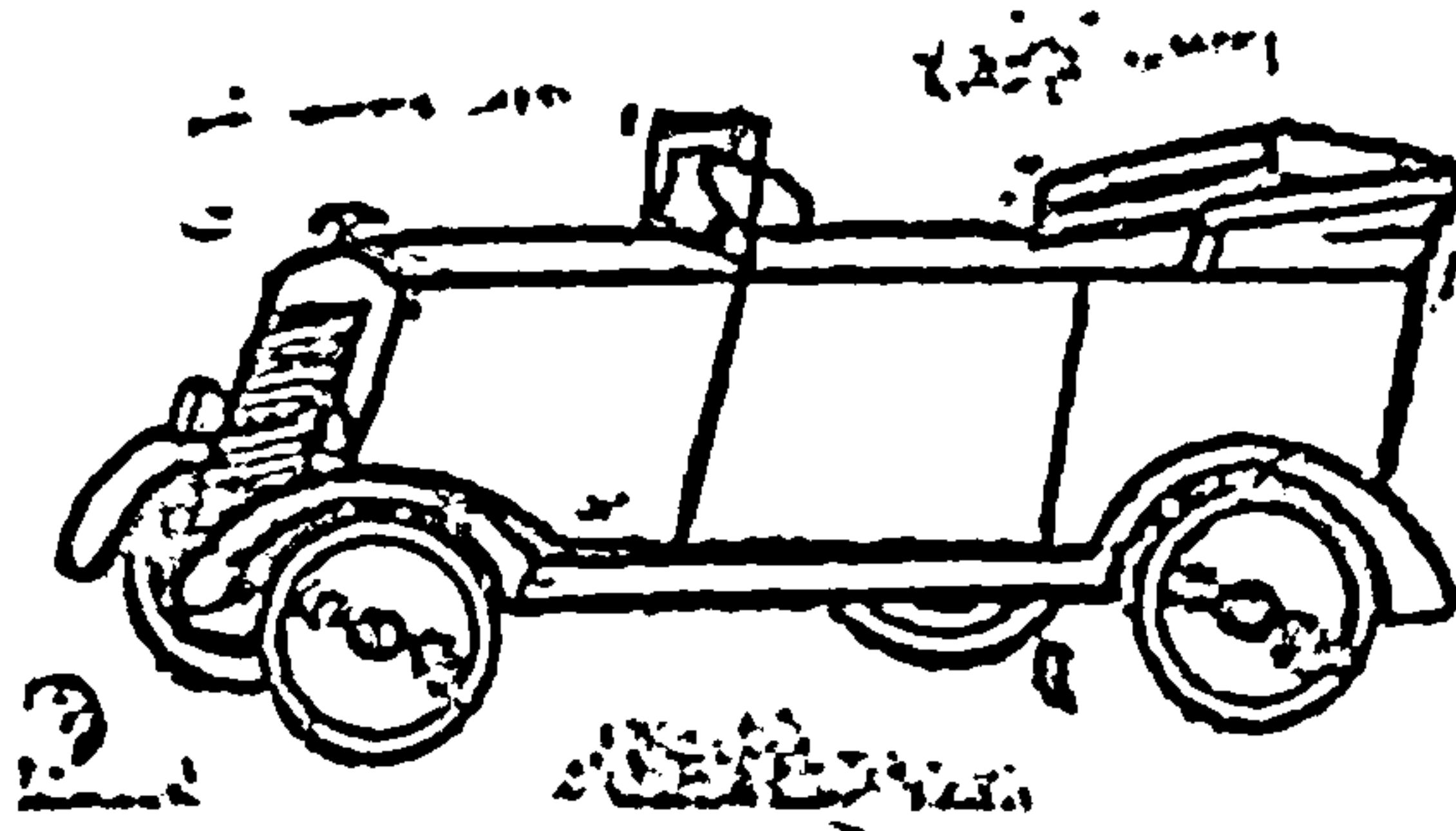
ઉખાણાં કે કોયડા

૧ થી ૪ ઉખાણાંના જવાબો આ નીચેથી શોધો.
અને તેને કાતરી તે તે ઉખાણાંની ઉપર ચોડો.

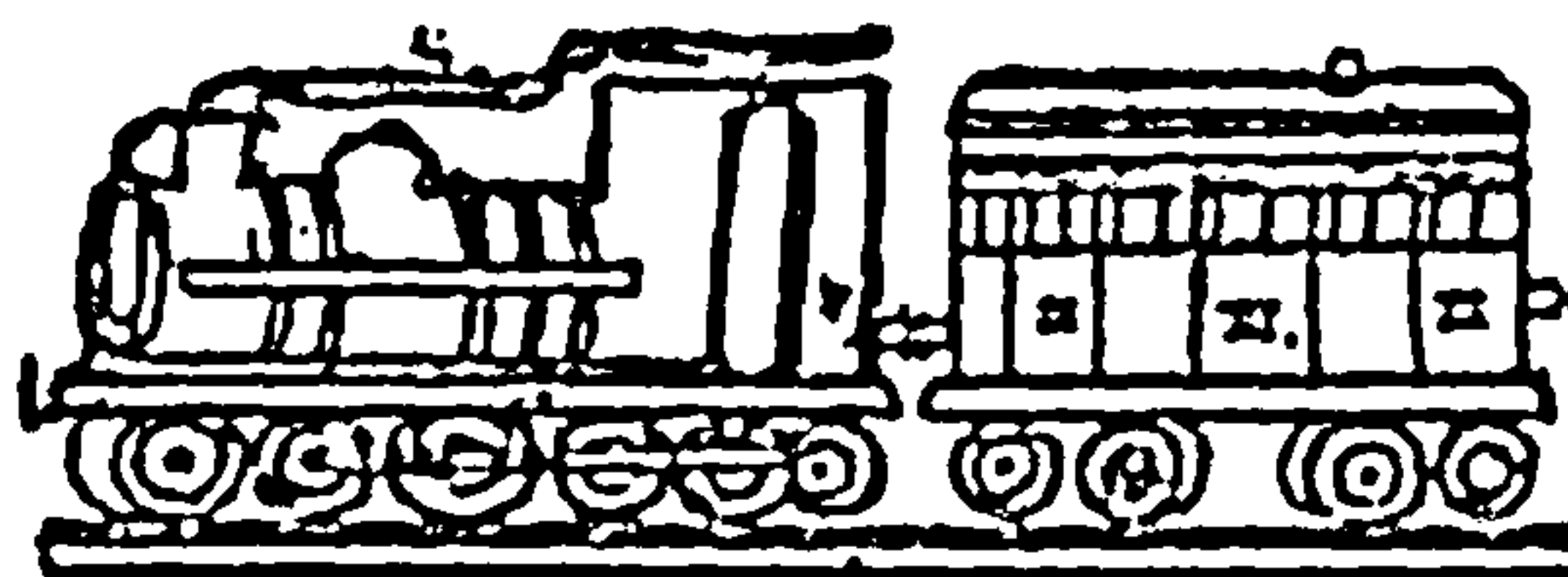
મે

ટ

ર

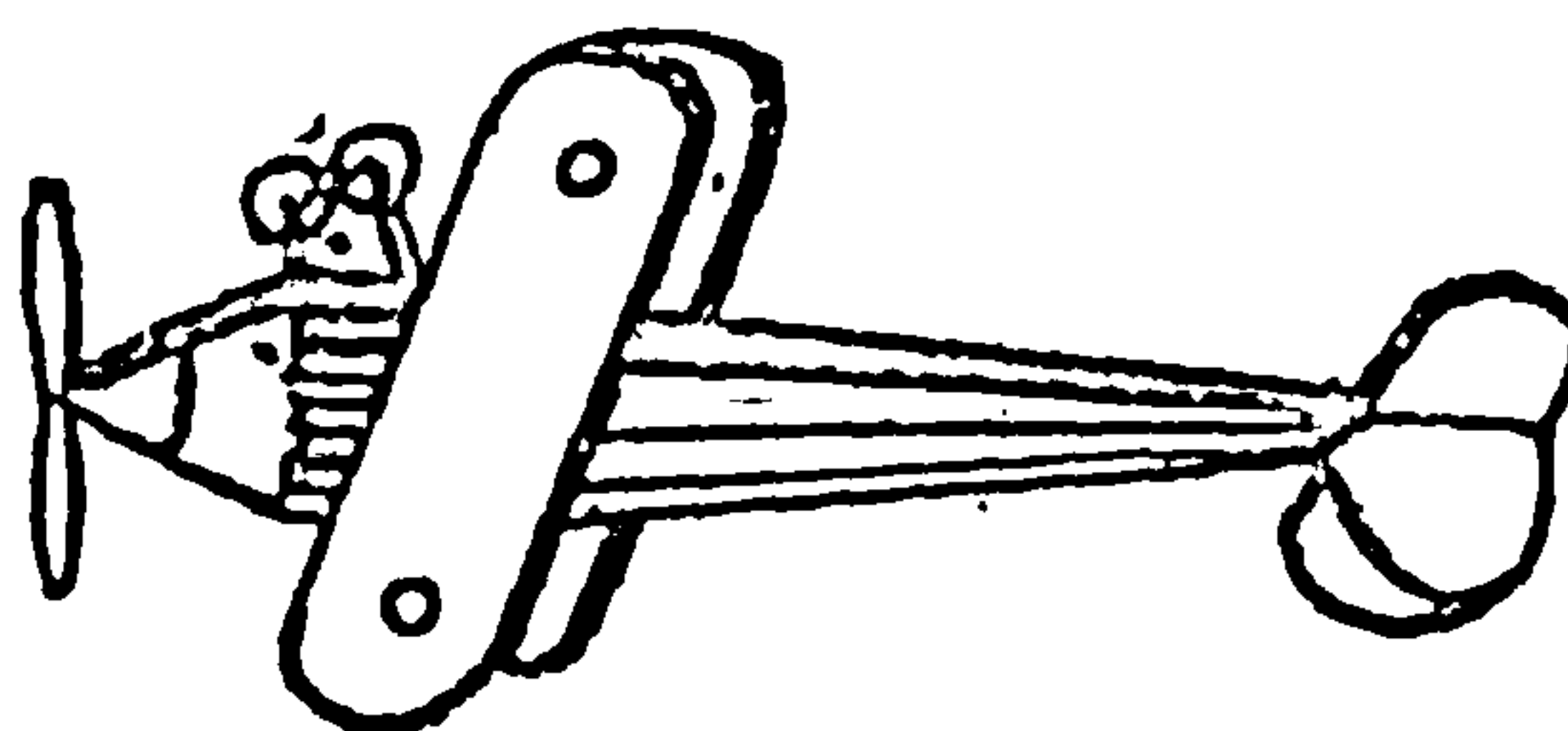
આગાડી

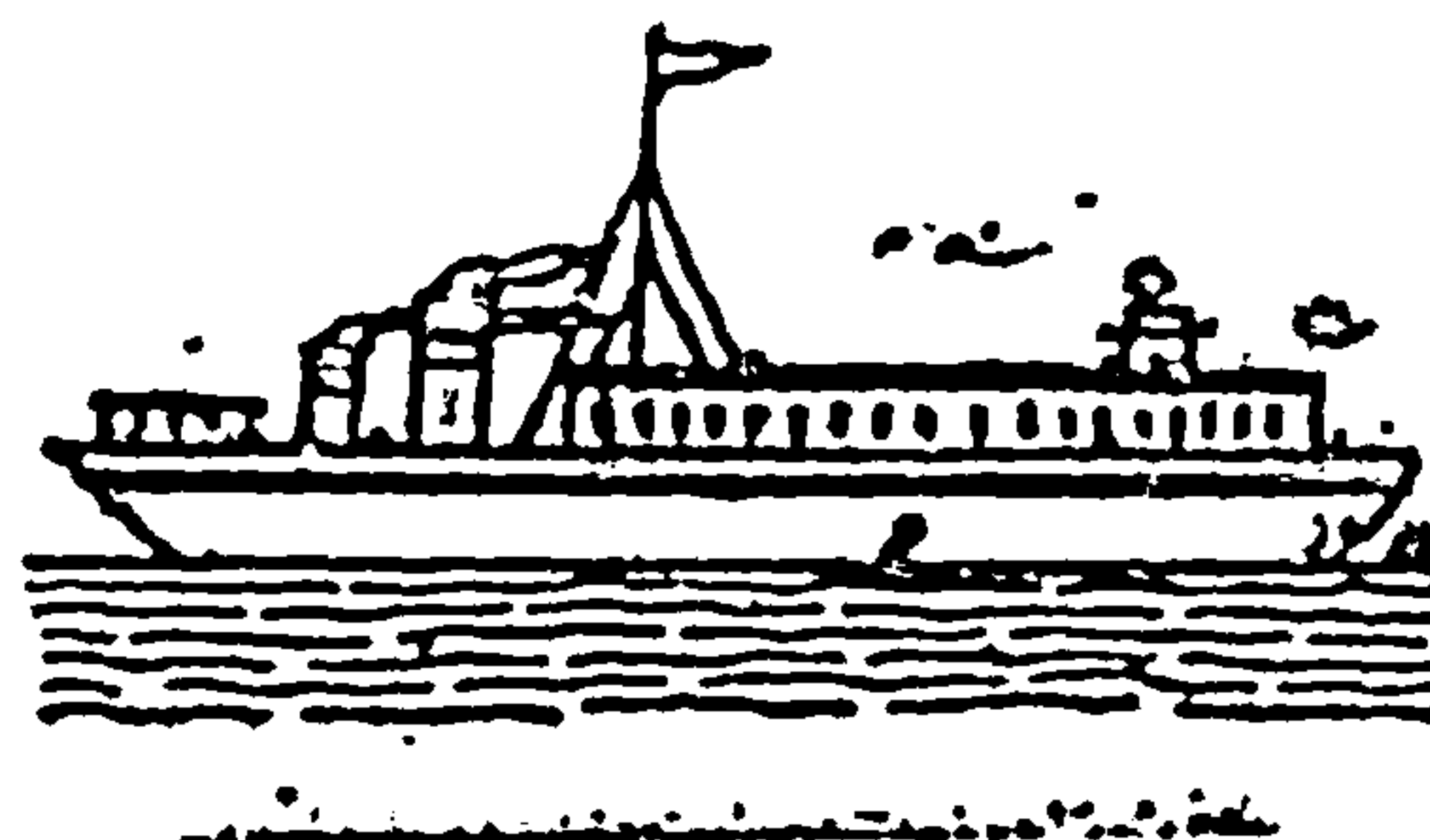
વિ

મા

ન

આગબોટ

જાણે આભે અડતું માથું,
 એવો ઊંચો મોટો કાય;
 એક જંગાએ બેસી રહીને,
 વરસાદ, ઠંડી, ગરમી ખાય.
 વનસ્પતિ, પશુપંખી સૌને,
 વહાલો લાગે પિતા સમાન;
 મોટા પેટમાં મોટો ભંડાર
 ભરી, પડ્યો એ કાણુ મહાન?

ઉખાણું કે કોયડા

આભની પાસે જન્મી ઊંચે,
 મથતી જવા હંમેશ નીચે.
 ખળખળ સુંદર ગીતો ગાતી,
 થનગન નાચો કરેતી જાતી,
 ગાઠાં જંગલમાં નહિં ડરતી,
 સરસર ઊપડે રસ્તો કરતી,
 એવી એ જખરી છે નાર,
 કોણ હશે ? કહો કરી વિચાર.

ઉખાણું કે કોયડા

મોટી કાયા મોટું પેટ,
 મોટું આપે સૌને ભેટ.
 રાતદિવસ એ ગાજ્યા કરે,
 તાલો દે ને નાચ્યા કરે.
 દરરોજ ઊંચે જવા મથતો,
 પણ હંમેશાં પાછો પડતો.
 લાખો જીવને પાળતો,
 કેટલાએ ને મારતો,
 એવો એ છે કોણ મહાન ?
 જેનું સૌને છે બહુ માન.

હિખાણું કે કોયડા

મૂળે દરિયામાં મુજ વાસ,
 પણ પહોંચું ઊંચે આકાશ.
 મારી ગાડી ત્યાં તૈયાર,
 ફરવા નીકળું વારંવાર.
 પણ નીચે લોકો અકળાય,
 મારા વીણ તોળા થઈ જાય.
 નોખત ગગડાવીને ખૂબ,
 પહોંચું ત્યાં જગ દૂબાદૂબ.
 સધળે ઠંડક ઠંડક કરું,
 સૂકી વસ્તું લીલી કરું.
 ફરતો પાદર, જંગલ, ઘાટ,
 પકડું પાછો સાગરવાટ.

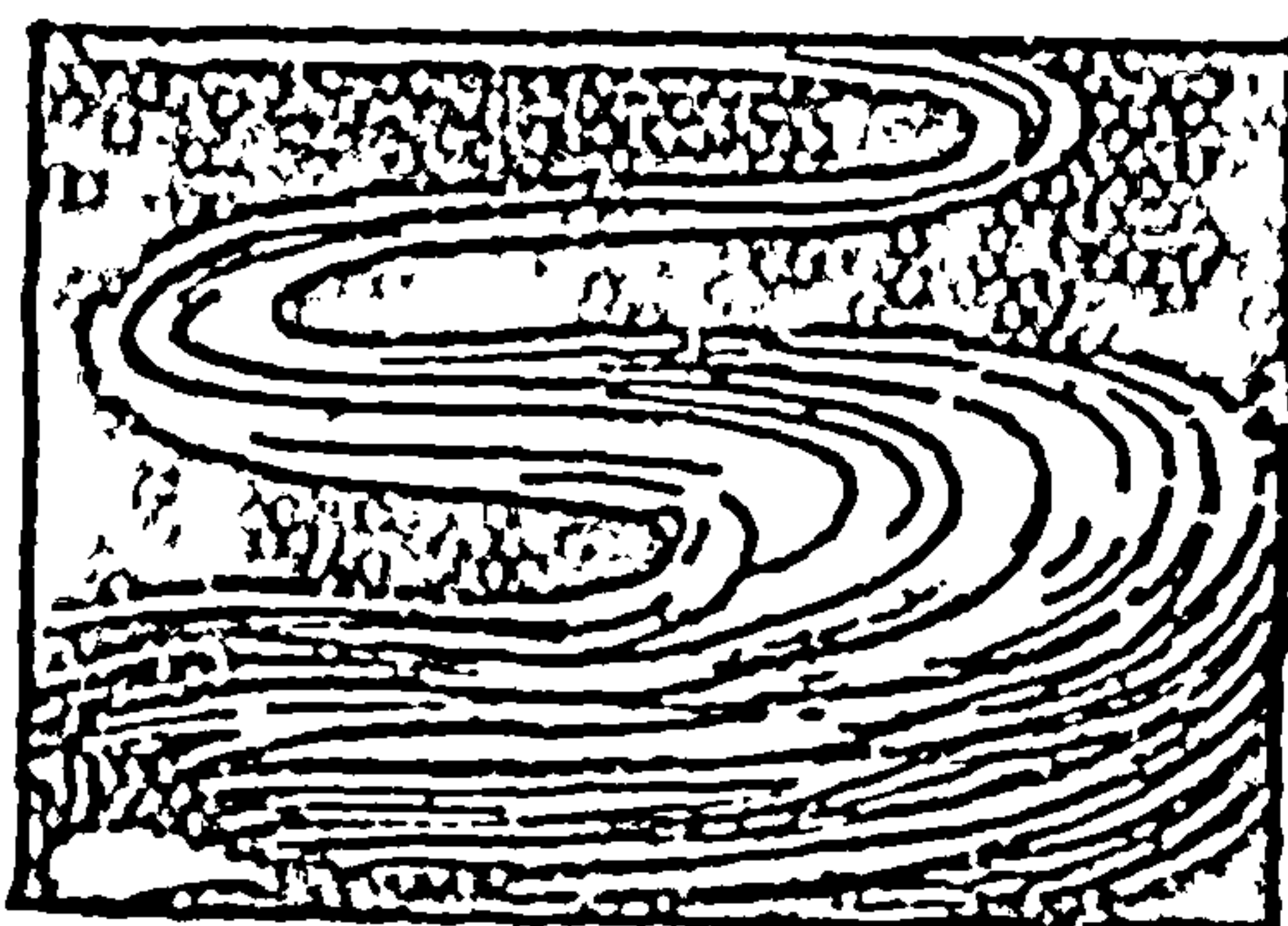
ઉખાણું કે કોયડાં

પથી ૬ ઉખાણાંનાં જવાબો આ નીચેથી શોધો અને તેને કાતરી લઈ તે તે ઉખાણાંનો ઉપર ચોડો.

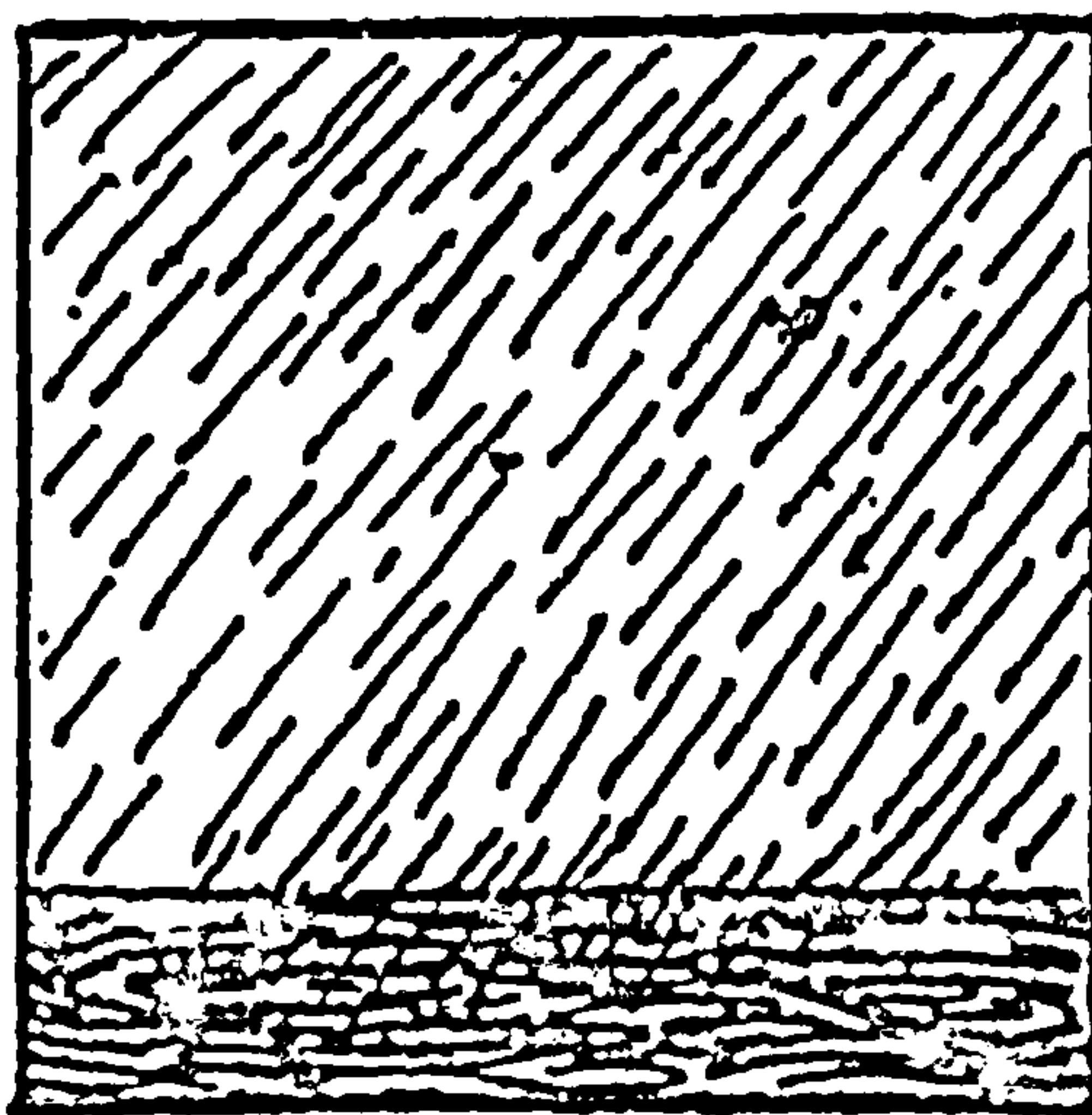
ઠ
રિ
ચો

ન
દી

વ
ર
સા
ઠ

પ
પ
ત

સૌ પાસે એ હાજર હોય,
 જરા ન અળગી રાખે કોઈ.
 ઘડીક જો એ જ'પી જાય,
 અકળામણ—ગભરામણ થાય.
 જો મસ્તી—તોફાન કરે,
 નુકશાનીનો પાર ન રહે.
 ન હોય એ તો જીવે ન કોઈ,
 એ નારીનું નામ શું હોય?

ઉખાણાં કે કોયડાં

લાખો ગાઉ આધે રહી,
 મીઠાં અમી છાંટતો;
 અંધારાને ભગાડીને,
 આનંદ કરાવતો.

રોજ રોજ વધતો ને,
 રોજ રોજ ઘટતો;
 એવો એ તે કોણ છે ? જો,
 બાળકોને ગમતો ?

હિખાણું કે કોયડા

ઘન કે પ્રવાહી નથી,
 તો યે ઘણા ઘાટદાર;
 પાંખો નથી, જીવ નથી,
 તો યે ખૂમ ઊડનાર.

સૂરજ કે ચાંદો હોય,
 તો યે એ અંધારું કરે;
 કોણ એ છે બળવાન,
 કદી આભ આખું ભરે?

ઉખાણાં કે કોયડા

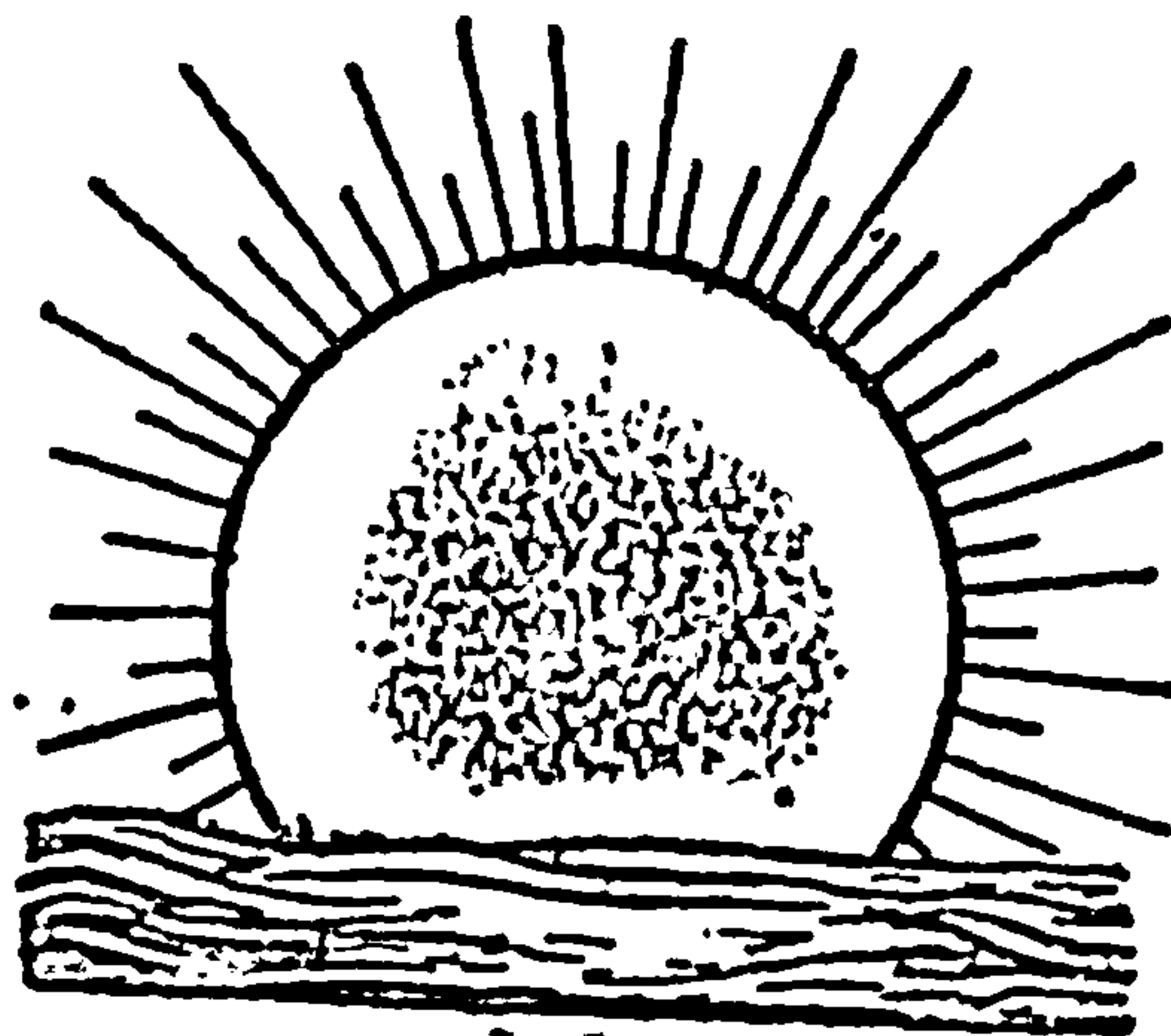
રોજ રોજ આવે અને,
 પાછો રોજ જાય છે;
 આવે અને જાય ત્યારે,
 સાથિયા પૂરાય છે.

એની સામે જોનારાંઓ,
 જરૂર જ રડતાં;
 છતાં એ જો ન આવે તો
 કોઈ નહિ જાણતાં.

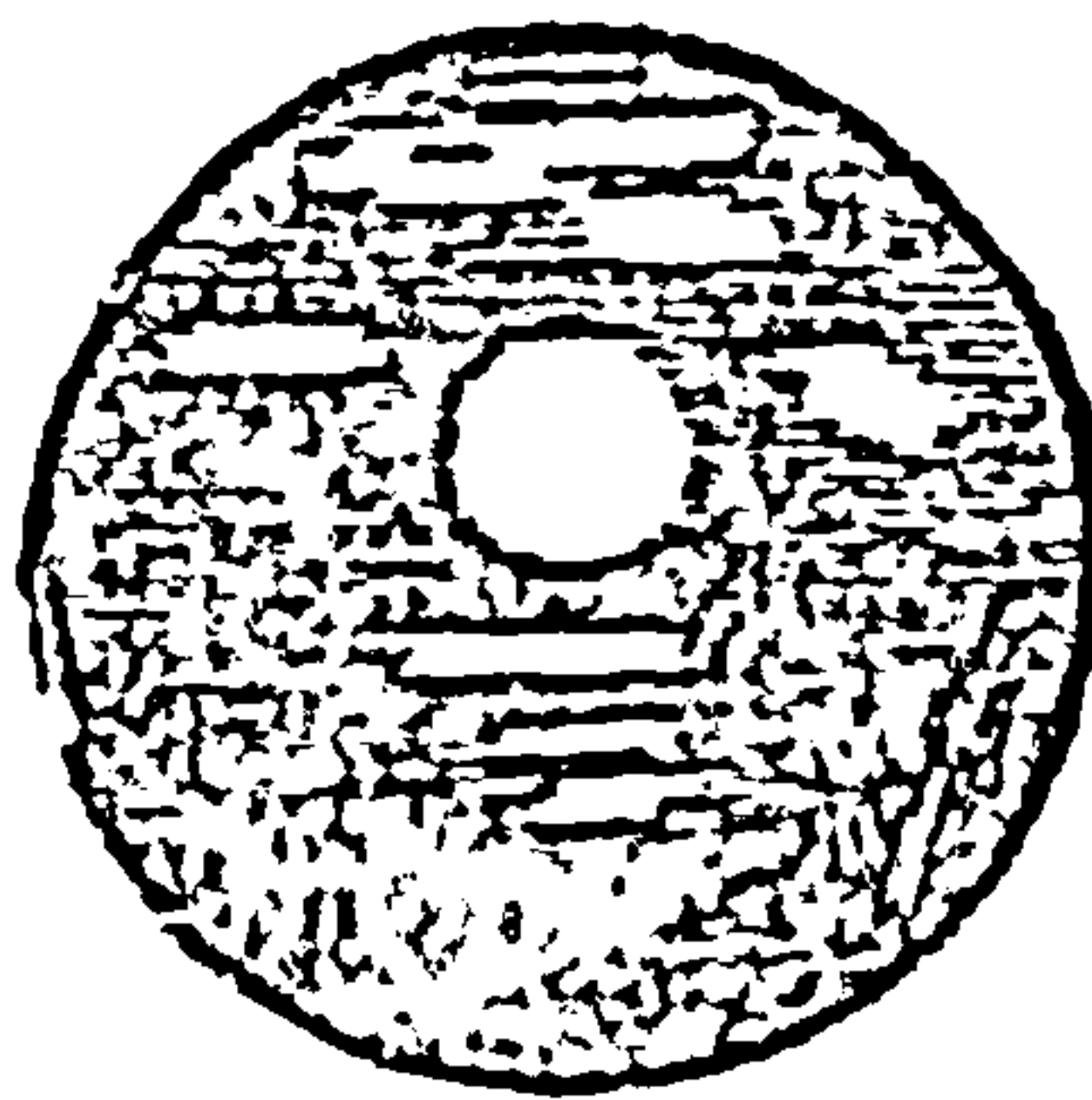
ઉપાણાં કે કોયડા

દથી૧૨ ઉખાણાંના જવાબો નીચેથી શોધો અને
તેને કાતરી લઈ તે તે ઉખાણાંની ઉપર ચોડો

સૂ
ર
જ

ચાં
દા

વા
દ
ખાં

ઉ વા

લોકો કહે કાણો પણ,
 બેઉ આંખે જોવાવાળો;
 વાને કાળો, રાગે જાડો,
 ગંદું કેલું ખાવાવાળો.
 લોકોને એ ગમે નહિ,
 પરવા ન કરનારો,
 ઉજાણી કે જમણાંમાં,
 ખસુસ જ આવનારો.

પાકો એ કાચો નવ જરા;
 એનું નામ કહે તો ખરા?

ઉજાણાં કે ફાયડા

રૂલડે રૂલડે ધૂમતી ભમતી,
 મીઠા રસને મોંમાં ભરતી.
 મહેનત કરતી અપરંપાર,
 ભરતી મોટા રસભંડાર.

ગૂં ગૂં કરતી ઊડતી ફરતી,
 પજવો તો ખૂબ પાછળ પડતી.
 હજારોનો એક જ વાસ,
 સંપીલા ખંતીસી ખાસ,
 કોણ એ નાનકડી છે નાર,
 કરડે તો દે દુઃખ અપાર ?

— ડિખાણું કે કોયડા —

રંગબેરંગી પાંખો બે છે,
 અહીં તહીં બહુ ઊડ્યા કરે છે.
 પણ કાબર કે ચકલી નથી,
 પંખીનો એ જાત જ નથી.

બાળકોને ગમતું બહુ,
 તરત પકડવા દોડે સહુ.
 પણ નહિ આવે બાળક પાસ,
 રૂંદોડે રમતું એને ખાસ.

નાનું એ બસ રમે ભમે,
 કોણ હશે ? તે કહો તમે.

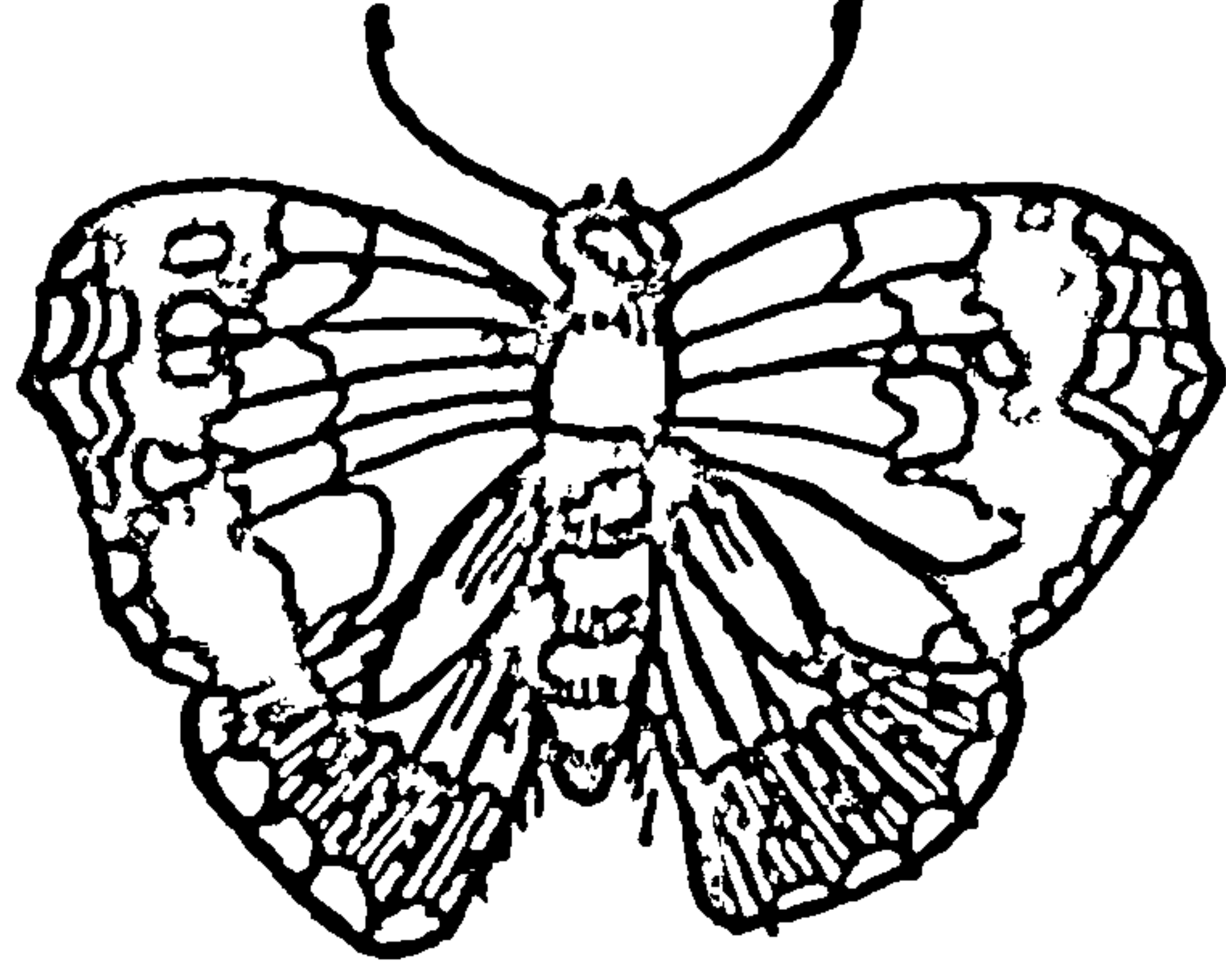
હિખાણાં કે કોયડા

પગ બે છતાં માણસ નથી,
 માણસના જેવું બોલતો;
 ગાંડો નથી, ડાહ્યો છતાં,
 કેદી બનીને બેલતો.

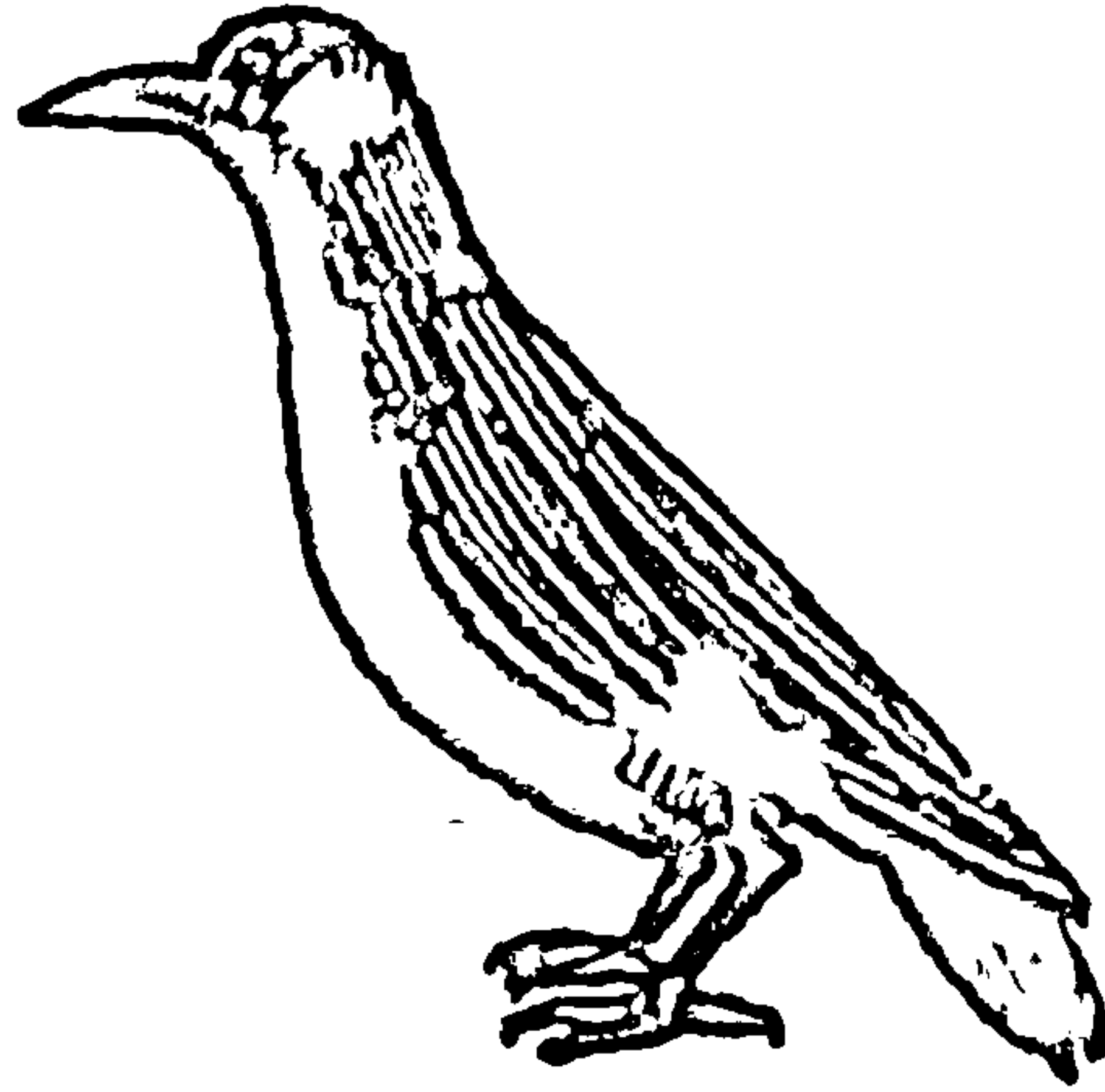
ખાવાનો એ છે સ્વાદીઓ.
 ભાવે તીખું મરચું બહુ;
 જમરુખ મગફળી જોઈને,
 જીભ એની વલવલતી બહુ.

૧૩ થી ૧૬ ઉખાણુના જવાબો આ નીચેથી શોધો.
અને તેને કાતરી લઈ તે તે ઉખાણુની ઉપર ચોડો.

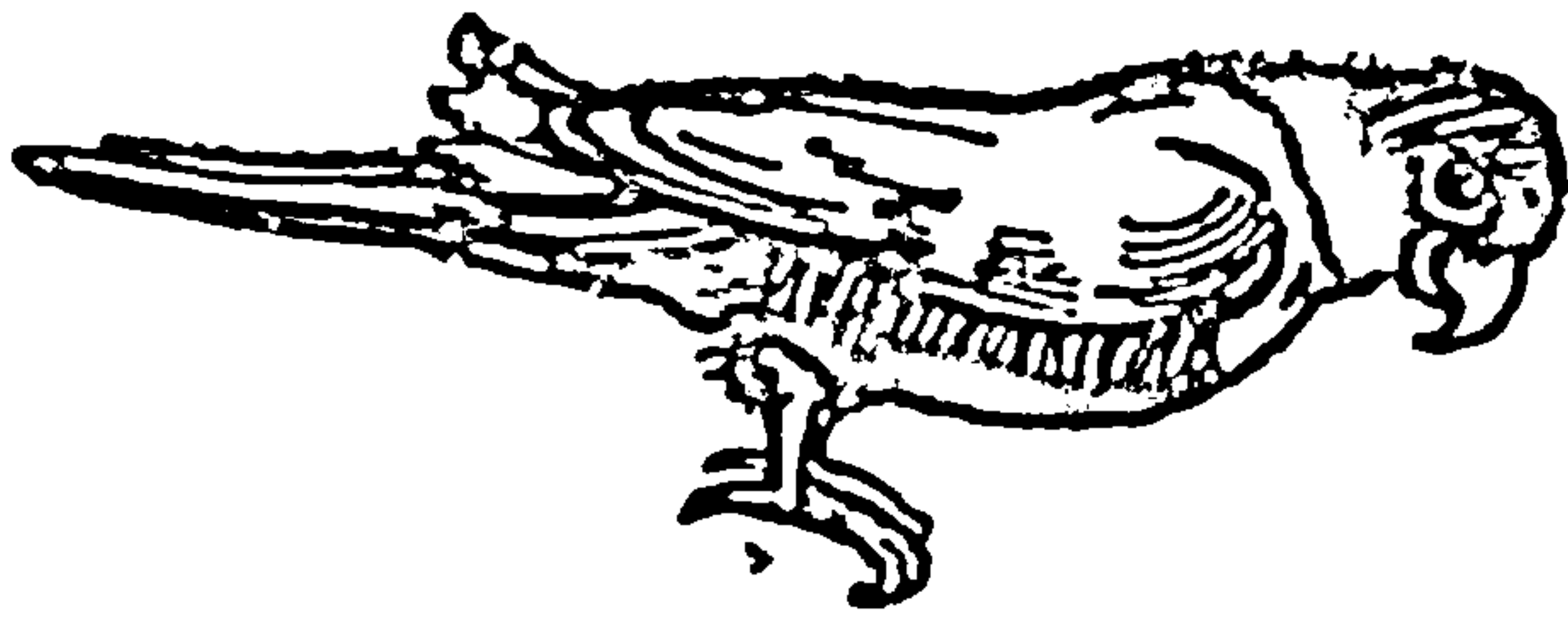
પૂતંગિયું

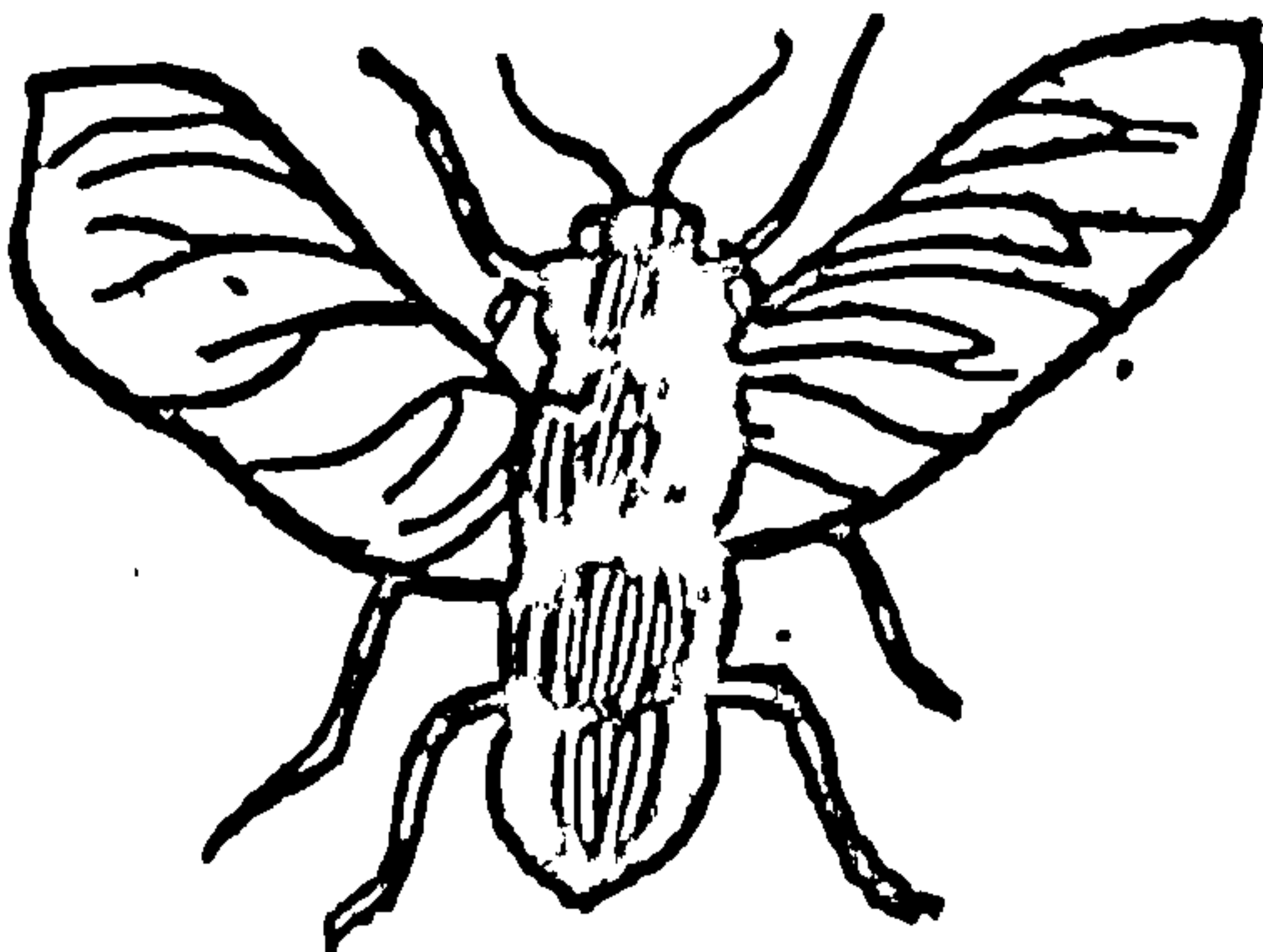
કા
ગ
ડો

પો
પ
ટ

મધમાખી

પગ નવ મળે ને ડગ નવ ભરે,
 છતાં જરા નાહ આળસ કરે.
 રાત દિવસ એ આલ્યા કરે,
 હાથ વિના નકામી ઠરે.
 રહેતી ગજવે કે ધરમાં
 ટેબલ ઉપર કે કરમાં
 ને ચાલે નહિ ઊંધી જાય,
 ગોઠાળો જખરો થઈ જાય,
 સંસ્કૃત કામ ન ચાલે કરી,
 કહો. નામ શું એનું હશે ?

ઉખાળાં કે કોયડા.

હું તો કંઈ એક એવું માણું,
 દેહ ખરો, નહિ ધડ કે માથું.
 ન મળે એને એકે પગ,
 તો ચે ફરતો આખું જગ.
 ન મળે એને મોં કે જીભ,
 તો પ્રણ ગાતો મધુરાં ગીત.
 આખા જગની વાતો કરે,
 કદી કાઠનાથી નવ ડરે.
 એવું એ તે શું હું માણું,
 જેને મારા ઘરમાં રાખું ?

ઉખાણાં કે કોયડા

નથી નદી કે ઝરણું વાવ,
 નથી સરોવર, નથી તળાવ.
 વીરડો કે વહેળો કંઈ નથી,
 ફૂવો કે ખાડો ચે નથી.

તો પણ પૂરતું પાણી મળે,
 કદી નહિ ટળવળવું પડે.

રાત બપોર ને સાંજ સવાર,
 જરૂર પડે મળતાં નહિ વાર.
 તો મળતું એ ક્યાંથી હશે;
 કહો નામ શું એનું હશે ?

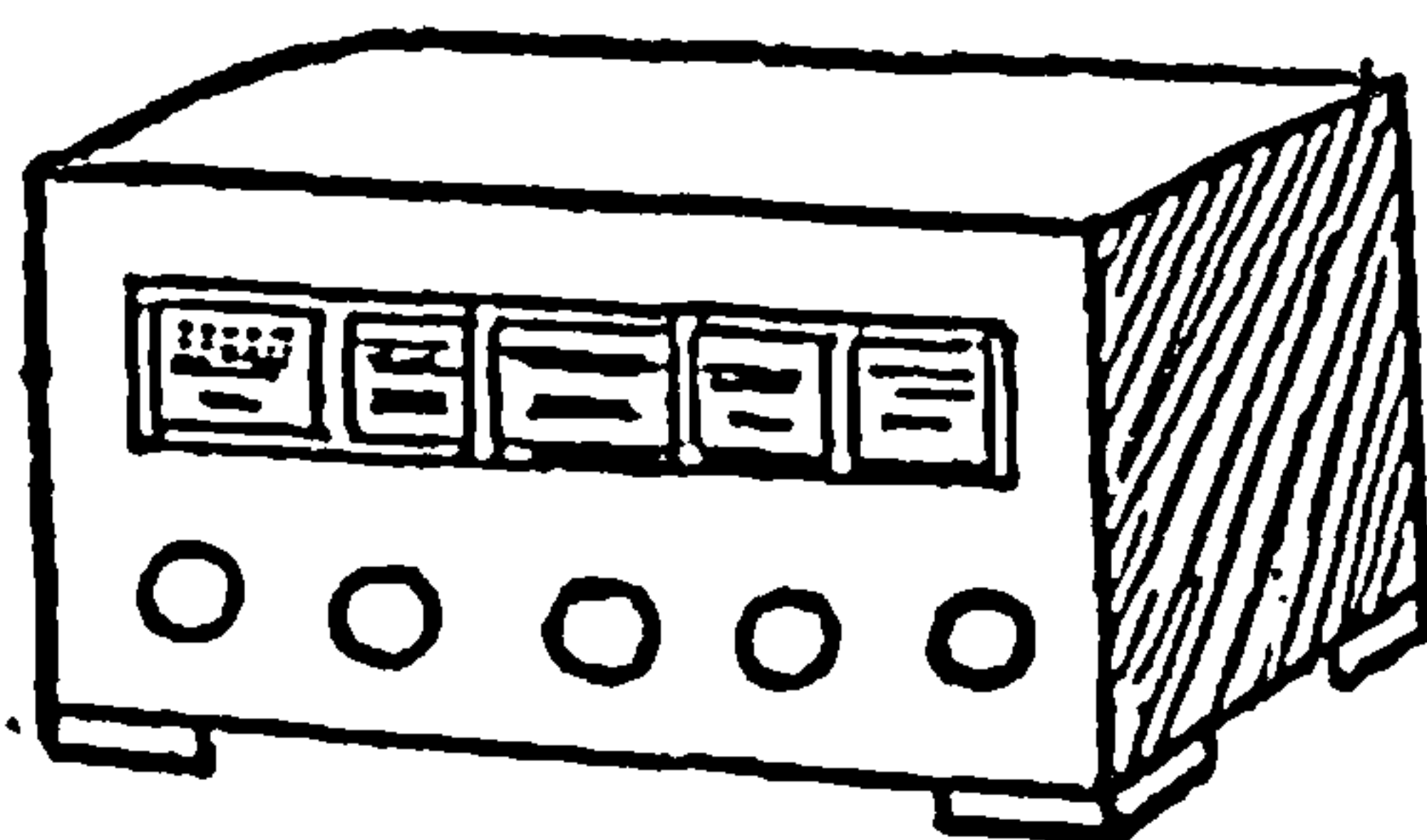
ઉખાણાં કે કોયડા

કાતર ને છરીવડે
 કાતરે ને કાપે છે.
 સોયા ભોંકી શરીરમાં
 પીડા બહુ આપે છે.
 તો ચે લોકો કહે આવો
 બેસો બેસો થોડું રહો.
 કડવા ઘુંટડા ગળી,
 કરીશું તમે જે કહો.
 એવું એ તે કાણું વળી,
 ગરજ પતી કે વેરી ?

ઉખાણું કે કોયડા

૧૭થી૨૦ ઉખાણાંના જવાબો આ નીચેથી શોધો
અને તેને કાતરી લંઈ તે તે ઉખાણાંની ઉપર ચોડો.

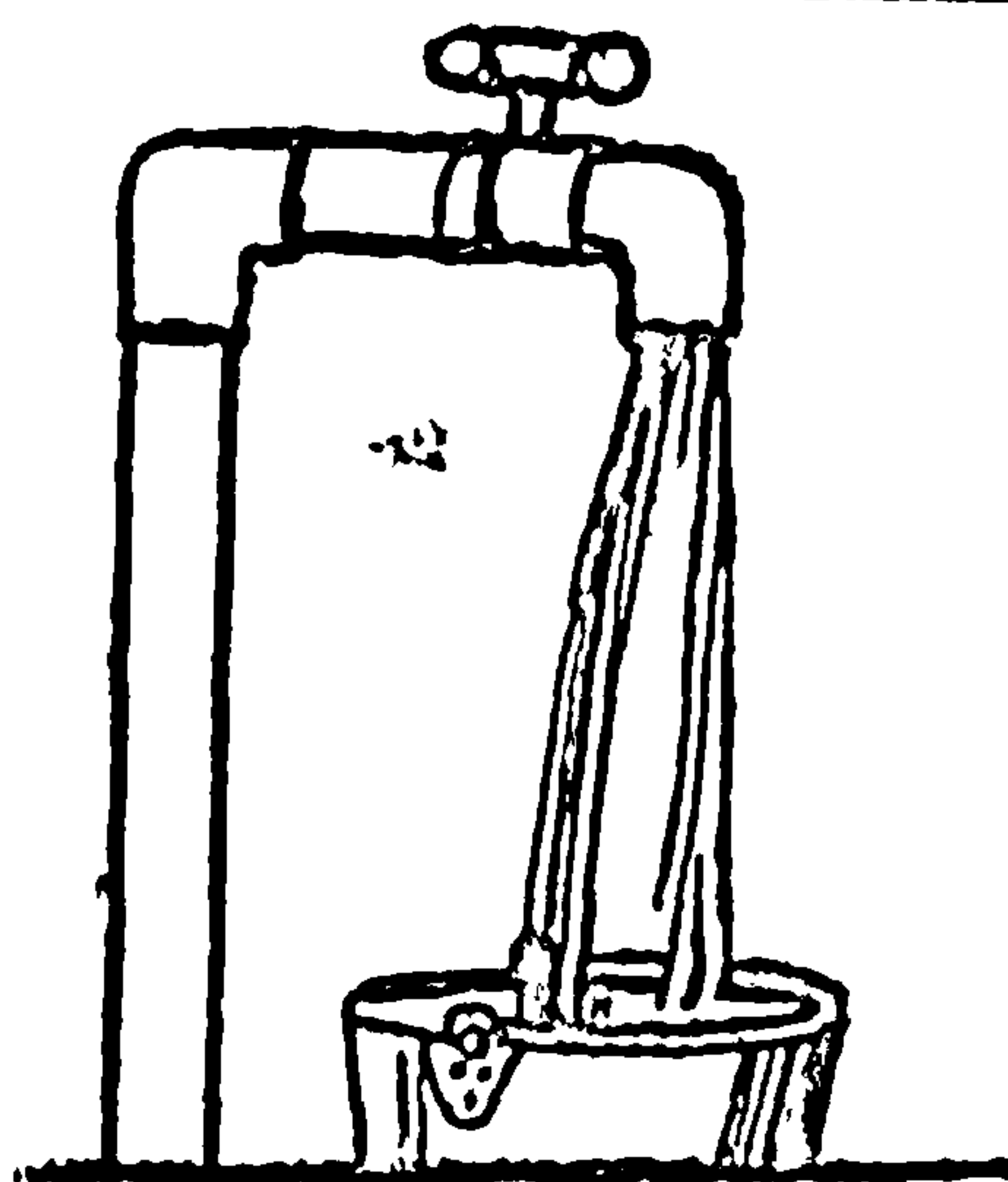
રેડિયો

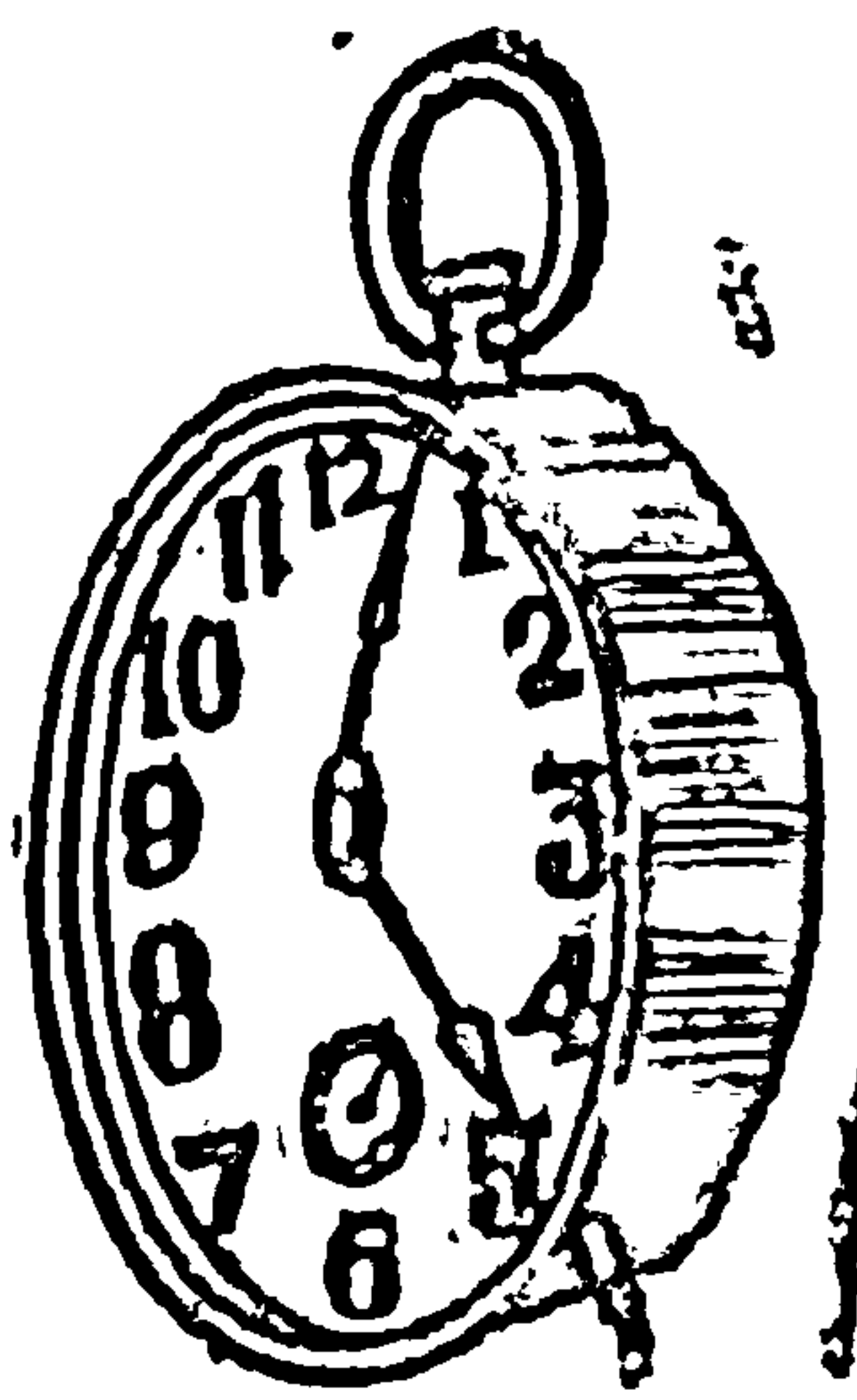
દા
કા
ર

પાણીનો
નળ

ધ
ડિ
યા
ળ

વાતોનો કંઈ પાર નહિ,
કવિતાનો સુમાર નહિ.
ગણિત, ભૂગોળ ને ઇતિહાસ,
એના દિલમાં સૌનો વાસ.

લખાવે ને વંચાવે,
ગવરાવે ને ખેલાવે.
ખાળકોનો મિત્ર,
જેના આપે ચિત્ર.

મોટાંઓ પણ રાખે પાસ,
ખાળકો પણ ચાહે ખાસ.

કાળી, ભૂરી, લીલી હારે,
વેગે ઊપડે ગામ બહાર.

ધારેલો સંદેશો કહે,
માગો તેનો ઉત્તર દે.

આખી દુનિયા ભેગી કરે.
પહોલાંની પણ વાતો કરે.

ઝીણી, રંગબેરંગી હાર,
નામ હશે શું ? કરો વિચાર.

ઉંખાણાં કે કેવડા.

હોડલીનો ધાટ એનો,
 માછલી કે કોટી નહિ;
 ભમરને પાસે રાખે,
 પાંખડી કે પાન નહિ.
 સહુ પાસે કામ લે છે,
 ઝેઠી ઝેઠી સિંહાસને;
 કદ એ નાની ઝે નાર,
 ન હોયે અંધારું બને.

બેઠક ને પગ, પીઠ,
 એટલું જ અંગમહીં;
 તેમાં વળી કેટલીક,
 હાથ પણ રાખે છે.

ઊભી રહે ચાર પગે,
 ચાલવાનું જાણે નહિ;
 ઊભીઊભી કામ આપે,
 કહો એ તે શું હશે?

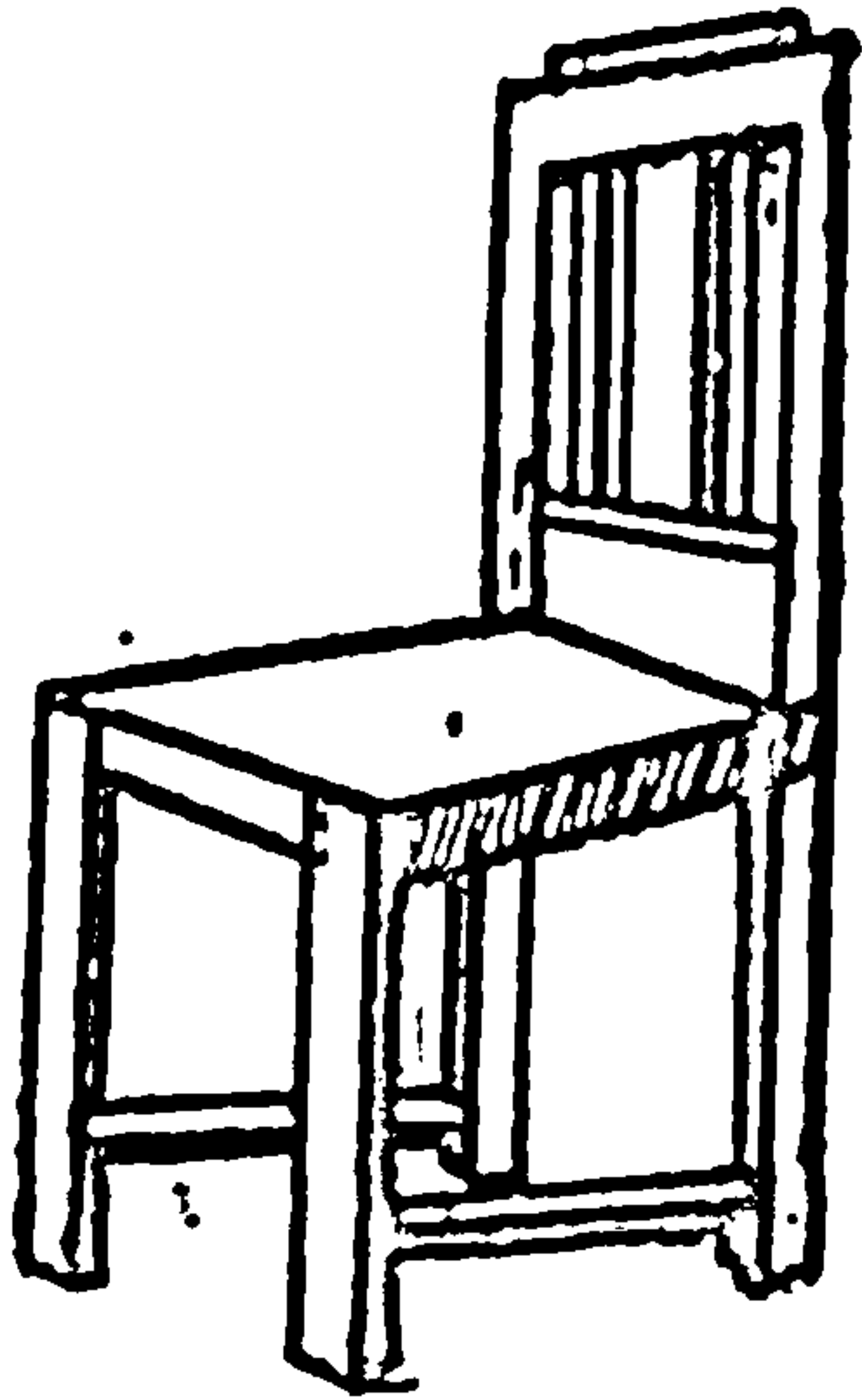
ઉંખાણાં કે કોયડો

રૂપથીરૂઠ ઉખાણાના જવાબો આ નીચેથીશોધો.
અને તેને કાતરી લઇતે તે ઉખાણાની ઉપર ચોડો.

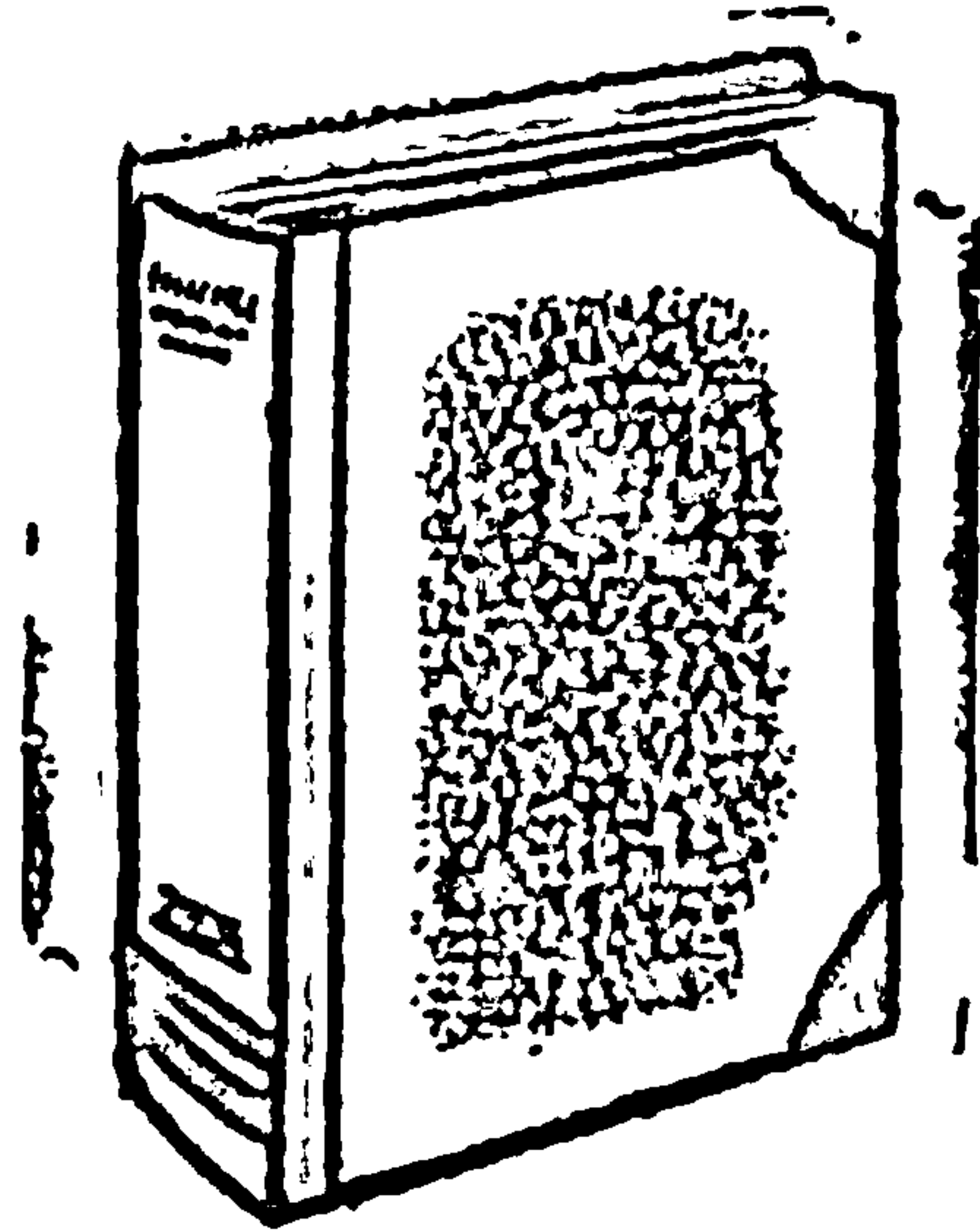
આંખ

પુ
ર
સી

ચો
પ
ડી

અક્ષરો

પાંખ વિનાનો, યંત્ર વિનાનો
 આભે ધૂમતો એ બળવાન;
 સુંદર રંગે મનડાં હરતો,
 બાળક રમતાં ભૂલી ભાન.
 એક પગેથી ઊભો તોપણ,
 જાણે ઊંચે આભે અંડે;
 ઝૂંસા, પુદડી ખાતો કોઈ વાર,
 બાથબાથે આવી ચડે.
 પૂછડી રાખી ભમણું ગંભે,
 કોણ એ હંમેશા ઊંચે રમે ?

ઉખાણાં કે કોયડા.

રંગીને સાડી ઓઢી માથે,
 ચોળી પહેરી, બંગડી હાથે.
 આંગણ કાળાં આંજ્યાં આંખે,
 વાળી કાને, નથણી નાકે.
 વહુ નહિ કે બેની નહિ,
 માતા નહિ કે બેટી નહિ.
 નારીવંશ પુરુષનો નહિ,
 માણસની એ જાત જ નહિ.
 કોણ હશે નોનકડી નાર-?
 કહો જરા તમે કરી વિચાર.

ઉખાણું કે કોયડું

રાજા અને રાંક સાથે
પથારીમાં રહીને,
સૂતા અને ફરવાનો
શોખ ભારે રાખે છે.

અન્ન નહિ મેવા નહિ
માંસ અને મચ્છી નહિ,
કાંઈ નહિ ખાનારો એ
લોહી પીને જીવે છે.

રાજા હો કે મહારાજા
ધારે જો આ નાનો જીવ,
હિરાન હિરાન કરે
કહો એ તે કોણ છે ?

ઉખાણાં કે કોયડા

સહુ સાથ લાખો હળીમળી
 સંપી રહે સુખે સદા,
 સહુ કામ ખતે કરી કરી
 મરતી નહિ ભૂખે કંદી.

એ જીવ નાનો કણસમો
 સહુ બાળકોને પાઠ દે,
 'સંપી રહો, મહેનત કરો'
 એ જીવ નાનો કણ છે ?

ઉપાણાં કે કોયડા.

પાંખો યેં પણ પંખી નથી,
 પગ છે છ પણ વીંછી નથી.
 કરંડે નહિ કે ડંખે નહિ,
 તો પણ પાસે ગમતી નહિ.
 રાજના ભાણામાં જાય,
 તરત વળી ઉકરંડે જાય.
 મિઠાઈ મેવા ખાવા ગમે,
 તો પણ ગંદુ ખાવા ભમે.
 ગંદા બાળકને નહિ ભાન,
 કોણ એ કરતી બહુ તુકસાન ?

ઉખાણાં કે કોયડા

શરીર કરતાં મોટા પગ,
 એને જાણે આખું જગ.
 રહેવાને ઘર ખાંધે નહિ,
 ખાવાનું કાંઈ સંધરે નહિ.
 ખૂણે ખાંચરે સંતાઈ રહે,
 લાગ મળે કે હુમલો કરે.
 રાખે સોંમાં મોટી સોય,
 ખચે નહિ એનાથી કાંઈ.
 ડરે નહિ સિંહ, હાથીથી,
 રાજા કે મહારાજથી.
 એનાં લાગમાં આવે,
 તોખા પોકરાવે.

હિખાણાં કે કોયડા

રૂપથી ૩૦ ઉખાણાંના જવાબો નીચેથી શોધો અને
તેને કાતરી લઈ તે તે ઉખાણાંની ઉપર ચોડો.

મરુદર

હિંગલી

માખી

કીડી

માંકડ

પતંગ

: લેખક :

વસન્ત નાયક

- ૧ વસન્તભાઈની વાતો : પહેલો ભાગ
- ૨ વસન્તજીભાઈની વાતો : બીજો ભાગ
- ૩ વસન્તજીભાઈની વાતો : ત્રીજો ભાગ
- ૪ વસન્તભાઈની વાતો : ચોથો ભાગ
- ૫ હિંડોળો : તદ્દન નવાં બાલગીતો
- ૬ ઉખાણાં કે કોયરા : નવીન રચના
- ૭ વાર્તા રે વાર્તા : પહેલો ભાગ
- ૮ વાર્તા રે વાર્તા : બીજો ભાગ
- ૯ વાર્તા રે વાર્તા : ત્રીજો ભાગ
- ૧૦ વાર્તા રે વાર્તા : ચોથો ભાગ
- ૧૧ તાતા કોરે રે છોકરાં : અવનવી રચના
- ૧૨ નવરાશનો વળાંગ : કિતમ પ્રગતિ

જસાવણી દરબાર વાર્તાનાં બાળકો

મૂકે પતરવાચનના કિતમ પુસ્તકો

દેશમાં છ રૂબિયા : પરદેશમાં બાર શિલિંગ

સંખ્યાબંધ ચિત્રો : આકર્ષક છાપકામ

